

अर्थसिद्धि स्त्री अर्थतः योग्यान्वयवशात् सिद्धिः । १ अपदार्थस्य तात्पर्यविधया सिद्धौ । ६४० । २ धनसिद्धौ ।

अर्थहर त्रि० अर्थान् धनानि हरति ताच्छील्यादौ ट स्त्रियां ङोप् । परकीयधनहरणशेले चौरादौ ।

अर्थहीन त्रि० अर्थेन धनेन हीनः । १ धनहीने दरिद्रे । २ वाच्यार्थहीने च ।

अर्थागम पु० अर्थस्य आगमः । १ आये । अर्थागमो नित्यमरोगिता च नोति० । अर्थ आगमस्यतेऽनेन करणे घञ् । २ धनार्जनोपाये क्रयादौ । ३ वाच्याद्यर्थापत्तेने च “दण्डापूर्वकथान्यार्थागमोऽर्थापत्तिरिद्यते” सा०द० ।

अर्थान्तर न० अन्योऽर्थः अर्थान्तरं मयूर०त० । १ अन्यार्थे, “बुद्धिरूपलब्धिज्ञानमित्यनर्थान्तरमिति” सांख्यम् । न्यायमते उद्देश्यसिद्धयर्थं प्रयुक्ते शब्दसामर्थ्यादुद्देश्यसिद्धयुक्ते २ वाक्ये । तस्य प्रतिवादिनोद्भावने वादिनिग्रहः । “प्रतिज्ञाज्ञानिः प्रतिज्ञान्तरं प्रतिज्ञाविरोधः प्रतिज्ञासंन्यासो हेत्वन्तरमर्थान्तरं फलमित्यादि” गौ० सूत्रेण निग्रहस्थानान्यत्वात् “प्रकृतादर्थादसम्बन्धार्थोऽर्थान्तरमिति” लक्षितम् । प्रकृतात् प्रकृतोपयुक्तात् ल्यस्योपे पञ्चमी तेन प्रकृतोपयुक्तमर्थसुपेक्ष्यासम्बन्धार्थाभिधानमर्थान्तरं प्रकृतानाकाङ्क्षिताभिधानमिति फलितार्थः यथा शब्दोऽनित्यः कृतकत्वात् इत्युक्त्वा शब्दोऽनित्यः स चाकाशस्येत्याद्युक्तिः न्या० वृत्तिः । शब्दस्थानित्यत्वसाधने प्रयुक्ते तस्य गुणत्वस्याकाशवृत्तित्वस्य च साधने प्रकृतोपयोगित्वं नास्तीति तस्य तथात्वम् । विवरणं निग्रहस्थानशब्दे । अर्थशब्दस्य कारणपरत्वे ३ कारणान्तरे “अर्थोऽयमर्थान्तरलभ्य एव” कुमा० “अर्थान्तरेण कारणान्तरेण लभ्य” इति मल्लि० ।

अर्थान्तरन्यास पु० अर्थान्तरं न्यास्यतेऽत्र । अर्थालङ्कारभेदे “सामान्यं वा विशेषेण विशेषस्तेन वा यदि । कार्यञ्च कारणेनेदं कार्येण च समर्थ्यते ॥ साधम्नोऽर्थेतरणार्थान्तरन्यासोऽप्यथा ततः” । क्रमेणोदाहरणानि । “दृष्टत्वाद्वायुःकार्यान्तं क्षोदीयानपि गच्छति । सम्भ्रयान्मोक्षिमथ्येति महानद्या नगापगा” ॥ अत्र द्वितीयाह्वयतः सामान्योऽर्थः सोपपत्तिकः क्रियते । “यावदर्थपदां वाचमेवसाधाय साधवः । विरराम सहीयांसः प्रहत्या मितभाषिणः” अत्र सामान्येन विशेषसमर्थनम् । “पृथ्वि ! स्थिरा भव भुजङ्गस ! धारयैनं त्वं कूर्मराज ! तदिदं द्वितीयं दधीथाः । दिक्कुञ्जराः ! कुरुत तन्नितये द्विधीर्षामार्थः करोति हरकामुं कमाततज्यम्” अत्राततज्याकरणं पृथ्वी-

स्यैर्थादेः कार्यस्य समर्थकम् । “सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदम् । विदृणते हि विदृष्यकारिणं गुणलुब्धाः स्वयमेव सम्पदः” इत्यादौ सम्पहरणं कार्यं सहसा विधानाभावस्य विदृष्यकारित्वरूपस्य कारणस्य समर्थकम् । एतानि साधम्नो उदाहरणानि वैधम्नो यथा “इत्यभाराध्यमानोऽपि क्लिञ्जाति भुवनलयम् । शास्येत् प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः” ॥ अत्र सामान्यं विशेषस्य समर्थकम् । “सहसा विदधीतेति” अत्र सहसा विधानाभावस्यापत्यदत्वं विरुद्धं कार्यं समर्थकम्” सा०द० ।

अर्थापत्ति स्त्री अर्थस्य अनुक्तार्थस्य आपत्तिः सिद्धिः । शब्देनानुपस्थापितार्थस्य सिद्धिरूपे भीमांसकोक्ते १ प्रसिद्धिभेदे । यथा पीनो देवदत्तो दिवा न भुङ्क्ते इत्यादौ पीनत्वविशिष्टस्य देवदत्तस्य रात्रिभोजित्वरूपार्थस्य शब्दानुक्तस्यापि सिद्धिः । अर्थस्यापत्तिर्यतः । २ तत्साधने च यद्योक्तं वे० प० । “ततोपपाद्यज्ञानेनोपपादककल्पनमर्थापत्तिः । ततोपपाद्यज्ञानं कारणम् उपपादकज्ञानं फलम् । येन विना यदनुपपन्नं तत्ततोपपाद्यम् यस्याभावे यस्यानुपपत्तिः तत्ततोपपादकं यथा रात्रिभोजनेन विना दिवाऽनुपपन्नस्य पीनत्वमनुपपन्नमिति तादृशं पीनत्वमनुपपाद्यं यथा वा रात्रिभोजनस्याभावे तादृशपीनत्वस्यानुपपत्तिरिति रात्रिभोजनमनुपपादकं रात्रिभोजनकल्पनादुपायां प्रसिद्धौ, अर्थस्यापत्तिः कल्पनेति षष्ठीसमासेनार्थापत्तिशब्दोवर्तते । कल्पनाकरणे पीनत्वादिज्ञाने तु अर्थस्यापत्तिः कल्पनायत्नादिति बहुव्रीहिसमासेन वर्तते इति फलकारणयो र्भयोस्तत्प्रयोगः । नचेयमर्थान्तरानुमानेऽन्तर्भवितुमर्हति अन्यव्याप्यज्ञानेनान्वयिष्यन्तर्भावात् । व्यतिरेकस्य शानुमापकत्वं प्रागेव निरस्तम् अतएवार्थापत्तिस्थलेऽनुमीनोमीति नानुव्यवसायः किन्त्वेनेदं कल्पयामीति” । “अद्वैतागमनासरे साधुसा धुन्वती परान् । सेवामेवार्ज्ययत्यर्थापत्तिपत्तिपरम्परा” ख० खा० । सांख्यादिभिश्च नैयं प्रमाणात्तरमपि तु अनुमानेऽन्तर्भवतीत्युक्तम् यथा “एवमर्थापत्तिरपि न प्रमाणान्तरं तथाहि जीवतश्चैतस्य गृह्याभावदर्शनेन बहिर्भावस्यादृष्टस्य कल्पनमर्थापत्तिरभिमतता दृष्टानां साध्यनुमानमेव । यदा खलु व्यापकः सन्नेकत्र नास्ति तदान्यत्वास्ति, यदा व्यापकएकत्वास्ति तदान्यत्वं नास्तीति सुकरः स्वशरीरे एव व्याप्यग्रहः । तथाच सति गृह्याभावदर्शनेन लिङ्गेन बहिर्भावदर्शनमनुमानमेव । न च चैतस्य क्वचि-